

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

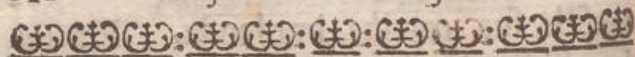
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 31. De sanctitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

October,

DIES XXXI.

De Sanctitate Dei.

I.

Deus Sanctus est, & infinitè Sanctus est; is exemplar, regula, & origo omnis Sanctitatis, vel potius ipsa est Sanctitas. Sanctitas est consensio cum lege æterna. Et, nonne Deus est ipsamet lex æterna? Sanctitas est amor summi Boni; ipsemet hoc summum bonum est, seque infinitè amat. Deus non modò Sanctus est, sed, præter ipsum, nihil propriè Sanctum esse dici potest: idcirco, quòd necessariò, & è natura sua Sanctus sit; unde & infinitè sanctus est: *Tu solus Sanctus.* Creaturæ ex adverso, quantumcunque perfectæ sint, sanctæ non sunt, nisi per participationem; adeoque non sunt necessariò sanctæ; cum à sanctitate sua desistere, & peccare queant; ac proin in Sanctitate crescere semper possunt: sed quantumcunque demum creſcant, eorum ramen sanctitas Dei sanctitati comparata non est, nisi imperfectio, & nihil. Ea propter Christus eatenus consideratus, quatenus homo, appellari
san-

2310

sanctus noluit. *Quid me dicis bonum? in-* October.
quit, nemo bonus, nisi solus Deus.

Luc. 18. 19.

II. Eadem sanctitas, quæ Deum ad seipsum amandum obligat, obligat pariter ipsum ad peccatum odio prosequendum, & tanto quidem odio, quanto amore seipsum prosequitur, nempe necessario, assiduo, & infinito. Quemadmodum amor, quo Deus in seipsum fertur, eum ad gloriam suam quærendam obstringit, sic odium, quo in peccatum fertur, ipsum obligat ad omnia agenda, ut peccatum destruat, utpote, quod ipsius gloriæ infinitè adversatur. Quidquid agit, si gratiam spectemus, huc collimat. Cum Deus sit infinitè sanctus, non tantum non velle, nec approbare peccatum, sed nec impunitum dimittere potest: & cum ipsius odium adversus peccatum sit infinitum, noxam lethalem supplicio punit infinito, hoc est, Boni infiniti privatione, & ad spatium infinitum, nempe in omnem æternitatem. Quare etiam pro peccati reparatione satisfactionem exigit infinitam, dum ad illud expiandum Filium suum morti tradit. Quanta igitur Dei sanctitas, quantum ipsius odium adversus peccatum erit; cum id in Filio suo, quem infinitè amat, tam severe puniat, licet is peccati solummodò

H

fi.

October.

figuram habeat? quemadmodum nihil sanctitatem Dei clarius nobis ob oculos ponit, ita nihil adeò peccatum formidandum reddit, quàm Deus pro peccati expiatione moriens.

III. Si Deus sanctus est, necesse est 1. Ut ejus sanctitatem veneraturi Seraphinis nos associemus, & cum profundo reverentiae affectu sæpiùs dicamus: *sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus exercituum.* 2. Obviare nos oportet mandato Dei, qui nobis præcipit, ut sancti simus, sicut ipse. Non dicit nobis: potentes, sapientes, felices estote, sicut ego; sed, sancti estote, sicut ego. 3. Ut sancti simus, sicut Deus, sentire debemus, quod Deus; odisse peccatum, sicut ipse illud odit; id in nobis punire, sicut ipse punit; ipsius exemplo nihil omittere ad peccatum in nobis, & alijs destruendum; nec minimos defectus nobis remittere; sed potiùs nobis persuadere, eos, etsi noxæ leves sint, contemnendos tamen non esse, idcirco, quòd Deo infinitè displiceant. Lumen transiens, sed vivum, quod Christus Dominus impertijt sanctæ Mechthildi de sanctitate Dei, & aversione, qua peccatum derestat, tantum apud illam momenti habuit, ut asseverârit, se, cùm hoc lumine esset
il-

pro singulis anni diebus.

115

October.

Illustrata, parem futuram non fuisse peccatis suis aspiciendis, nisi Deus id ei subtraxisset. Ah! Domine, impertire mihi huiusmodi lumen, quo mea agnoscam peccata, quamvis inde præ dolore mihi moriendum esset; hoc enim inter singulares numerarem gratias, quod tam felicem natus essem sortem.

Assuesce, peccata tua considerare, ut sanctitati Dei opposita, si eorum gravitatem penetrare relis.

Sancti eritis: quoniam ego Sanctus sum.
Levit. 11. 45.

Non est sanctus, præter te; quia nemo, nisi à te. *Aug. de Civit. Dei.*

H 2 CON-